

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/784/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6912213256
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Nagypálová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6912213256.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., IČO: 35 807 598, so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, zastúpeného právnym zástupcom Fridrich Paľko, s. r. o., IČO: 36 864 421, so sídlom v Bratislave, Grösslingova č. 4, v mene ktorého pred súdom koná doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD., advokát a konateľ, proti odporcovi: Slovenská republika, za ktorého pred súdom koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné námestie č. 13, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Rimavská Sobota č. k. 6C/230/2012-77 zo 7. júla 2015, takto

rozhodol:

Návrh navrhovateľa na prerušenie konania **z a m i e t a**.

Uznesenie okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením okresný súd uložil navrhovateľovi, aby v lehote 3 dní od právoplatnosti uznesenia zaplatil súdny poplatok za podanú námietku zaujatosti v sume 66,- € podľa položky č. 17a sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch“).

Proti uvedenému uzneseniu podal navrhovateľ včas odvolanie, v ktorom tvrdil, že v návrhu na začatie konania nepodal námietku zaujatosti, ale iba uviedol skutočnosti, pre ktoré inak vecne a miestne príslušný okresný súd nemôže v tejto veci konať, pretože jeho sudcovia sú z prejednávania veci vylúčení, keďže majú pomer k veci a k účastníkom konania a teda sú vo veci zaujatí (§ 14 Občianskeho súdneho poriadku, ďalej len „O. s. p.“). Súd nemohol podanie navrhovateľa z hľadiska jeho obsahu vyhodnotiť ako námietku zaujatosti z dôvodu, že neobsahovala náležitosti vymedzené v § 15a ods. 3 O. s. p. Námietku zaujatosti navrhovateľ nepodal. Okresný súd spoplatnil fiktívny návrh. Podľa § 5 ods. 1 písm. g) zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch vzniká poplatková povinnosť účastníkovi konania podaním námietky zaujatosti; námietka zaujatosti nebola podaná; navrhovateľ nevznáša a nevzniesol námietku zaujatosti podľa § 15a O. s. p., ktorá by mohla byť spoplatnená podľa položky č. 17a sadzobníka súdnych poplatkov. Navrhovateľ očakával a očakáva postup podľa § 15 O.s.p., pretože tvrdené okolnosti neoznamuje súdu v rámci odôvodnenia námietky zaujatosti podľa § 15a O. s. p.; preto nie je možné, aby ho okresný súd vyzval na zaplatenie súdneho poplatku za vznesenie námietky zaujatosti. Jednoduchý procesný návrh bez splnenia obligatórnych náležitostí taxatívne uvedených v § 15a ods. 1 O. s. p. nie je námietkou zaujatosti a spájanie poplatkovej povinnosti s takýmto nekvalifikovaným úkonom nemá oporu v zákone. Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení sp. zn. 8Cdo/72/2013 zo dňa 26.08.2014 vyslovil, že sudy nesprávne rozhodli o poplatkovej povinnosti navrhovateľa za návrh, ktorý vo veci nebol podaný. Okresný súd mal oznámené okolnosti prejednať v právnom režime ustanovenia § 15 O. s. p. tak, ako o tom opakovane rozhodol aj Najvyšší súd Slovenskej republiky konkrétne v uzneseniach sp. zn. 4Sžo/56/2012 zo dňa 27.11.2012, sp. zn. 6Sžo/56/2012 zo dňa 28.11.2012, sp. zn.

4Sžo/57/2012 zo dňa 27.11.2012, sp. zn. 4Sžo/55/2012 zo dňa 27.11.2012, sp. zn. 3Sžo/57/2012 zo dňa 21.11.2012, sp. zn. 6Sžo/57/2012 zo dňa 28.11.2012, sp. zn. 3Sžo/56/2012 zo dňa 21.11.2012, sp. zn. 3Sžo/58/2012 zo dňa 21.11.2012, sp. zn. 5Sžo/56/2012 zo dňa 15.11.2012, sp. zn. 5Sžo/57/2012 zo dňa 15.11.2012 a sp. zn. 5Sžo/58/2012 zo dňa 15.11.2012, v ktorých uviedol, že v daných prípadoch sa jednalo o dôvod vylúčenia, resp. nevyúčenia sudcov, ktorý nie je v zmysle zákona o súdnych poplatkoch poplatkovým úkonom, preto nebol dôvod na vyrubenie súdneho poplatku uznesením a najvyšší súd napadnuté uznesenia bez ďalšieho zrušil, pretože neexistovali dôvody na ich vydanie. Navrhovateľ žiadal, aby odvolací súd dodržal princíp právnej istoty a s poukazom na ustálenú prax najvyššieho súdu rozhodol o zrušení napadnutého uznesenia o poplatkovej povinnosti. Poukázal na to, že zákon č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch rozlišuje medzi návrhom a námietkou zaujatosti vznesenou účastníkom konania; námietka zaujatosti nie je návrhom; zákon č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch osobu poplatníka pri námietke zaujatosti neurčuje; poplatníkom podľa § 2 ods. 1 písm. a) zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch je len navrhovateľ poplatkového úkonu, ak je podľa sadzobníka ustanovený poplatok z návrhu; poplatková povinnosť síce vzniká uplatnením kvalifikovanej námietky zaujatosti, ale osoba poplatníka nie je zákonom určená; bez zákonnej úpravy nie je možné ukladať povinnosť zaplatiť poplatok podávateľovi námietky zaujatosti ani pri splnení formálnych náležitostí námietky podľa § 15a ods. 3 O.s.p.; aj v prípade, keby súd dospel k názoru, že námietka zaujatosti vznesená bola, navrhovateľovi nie je možné uložiť, aby podľa položky 17a zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch zaplatil súdny poplatok za vznesenie námietky zaujatosti z dôvodu, že konanie o náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom bolo podľa § 4 ods. 1 písm. k) zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch od poplatku oslobodené; k názoru, že vo vecne oslobodenom konaní podľa § 4 ods. 1 písm. k) zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch neplatí navrhovateľ poplatky za návrhy vo veci samej, znalecké dokazovanie, či návrhy na vylúčenie sudcov, dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení sp. zn. 6MCdo/2/2011 zo dňa 10.08.2011; názor Ústavného súdu Slovenskej republiky vyslovený v uznesení sp. zn. II.ÚS/124/2011 zo dňa 30.03.2011, podľa ktorého sa vecné oslobodenie účastníka občianskeho súdneho konania od súdneho poplatku podľa § 4 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch vzťahuje iba na súdny poplatok za návrh, odvolanie, dovolanie, návrh na obnovu konania a výkon rozhodnutia a exekúciu, je potrebné považovať za omyl z dôvodu rozporu s dikciou § 4 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a za prekonaný názor z dôvodu jeho neskoršieho plenárneho nálezu sp. zn. PL. ÚS 109/2011 zo dňa 11.07.2012, v ktorom ústavný súd reflektoval na právny názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyjadrený v uznesení sp. zn. 6MCdo/2/2011 zo dňa 10.08.2011. Navrhol, aby odvolací súd prerušil konanie a predložil Ústavnému súdu Slovenskej republiky návrh na vyslovenie nesúladu položky 17a sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch s článkami Ústavy Slovenskej republiky pretože poplatok za námietku zaujatosti má povahu poplatku za vyjadrenie sa účastníka k otázke nestrannosti sudcu v zmysle článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, čo je neprípustný zásah do základného práva na spravodlivý proces vrátane práva na nestranný súd garantovaného článkom 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a článkom 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Podľa nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV.ÚS/387/2010 zo dňa 25.11.2010 (R 70/2010) uloženie poplatkovej povinnosti v rozpore so zákonom č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v prípade, kde ju účastník konania nemá predstavuje zásah do základného práva účastníka konania na súdnu ochranu zaručeného v článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Navrhol, aby prvostupňový súd alebo odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu určenom ustanovením § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a uznesenie okresného súdu podľa § 219 ods. 1 O. s. p. ako vecne správne potvrdil.

Návrh na začatie konania o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy podľa zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v znení neskorších predpisov doručil navrhovateľ Okresnému súdu Rimavská Sobota dňa 27.09.2012. Priamo v návrhu navrhovateľ uviedol, že Okresný súd Rimavská Sobota, ktorý má vec prejednať ako vecne a miestne príslušný súd podľa § 85 ods. 3 O. s. p., nemôže vo veci konať, pretože na tomto súde neexistuje sudca, ktorý by nebol vo veci zaujatý. Navrhovateľ preto v zmysle ustanovenia § 12 O. s. p. žiadal, aby nadriadený súd rozhodol pred prvotným prejednaním veci o prikázaní veci inému súdu, pretože sudcovia miestne a vecne príslušného Okresného súdu Rimavská Sobota sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci vzhľadom na ich pomer k veci a k účastníkom konania. Dôvodom vylúčenia sudcov miestne príslušného

súdu mala byť skutočnosť, že tento súd svojim konaním (nesprávnym úradným postupom) zapríčinil vznik škody na strane navrhovateľa. Okresný aj krajský súd posúdili podanie navrhovateľa, ktoré bolo súčasťou návrhu ako námietku zaujatosti proti všetkým sudcom Okresného súdu Rimavská Sobota. Nadriadený súd o námietke zaujatosti rozhodol uznesením č. k. 24NcC/415/2012 z 15. októbra 2012 tak, že z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na Okresnom súde Rimavská Sobota pod sp. zn. 6C/230/2012 zákonnú sudkyňu nevyvlúčil (o námietke zaujatosti rozhodoval nadriadený súd v režime ustanovení § 14 ods. 1 O. s. p. a § 15a ods. 1 O. s. p.).

Postup okresného súdu, ktorý vec sp. zn. 6C/230/2012 predložil nadriadenému Krajskému súdu v Banskej Bystrici na rozhodnutie o námietke zaujatosti vznesenej navrhovateľom a následne rozhodol o povinnosti navrhovateľa zaplatiť súdny poplatok podľa položky 17a sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch, považuje odvolací súd za správny.

Navrhovateľ v odvolaní tvrdil, že návrh na vylúčenie sudcov Okresného súdu Rimavská Sobota nepodal, iba poukázal na dôvod, pre ktorý by mal okresný súd sám predložiť vec nadriadenému súdu na delegáciu nutnú podľa § 12 ods. 1 O. s. p. Najvyšší súd Slovenskej republiky opakovane zaujal názor k tvrdeniam navrhovateľa, že jeho prednes o dôvode, pre ktorý by mali byť sudcovia konkrétneho okresného súdu vylúčení z prejednávania a rozhodovania vecí, nie je možné hodnotiť ako návrh na ich vylúčenie (porovnaj napr. uznesenia sp. zn. 6Cdo/120/2013 zo dňa 15.04.2013 alebo sp. zn. 7Cdo/489/2014 zo dňa 24.03.2015, v ktorých najvyšší súd uviedol, že „návrh žalobcu prikázať vec inému súdu z dôvodu, že jeho sudcovia sú z prejednávania a rozhodovania vecí vylúčení so zreteľom na ich pomer k veci a účastníkom konania, je potrebné považovať za vznesenú námietku zaujatosti proti sudcom konkrétneho súdu. Návrhom na začatie konania (žalobou) je spojený vznik dvojstranného procesnoprávneho vzťahu medzi žalobcom a žalovaným, ale podaním námietky zaujatosti nevzniká vzťah medzi účastníkmi konania, ale vzniká osobitný finančno-právny (poplatkový) vzťah medzi poplatníkom a štátom, pre vznik ktorého je relevantnou skutočnosťou len uplatnenie námietky zaujatosti zo strany účastníka konania. Úlohou súdu v prípade vznesenej námietky zaujatosti je posúdiť, či nastala skutočnosť, s ktorou je zo zákona (ex lege) spojený vznik povinnosti poplatníka zaplatiť súdny poplatok. Pre vznik finančno-právneho vzťahu medzi poplatníkom a štátom nie je potrebný samostatný návrh na začatie konania. Prikázanie veci v zmysle ustanovenia § 12 ods. 1 O. s. p. prichádza do úvahy len vtedy, ak súd nemôže vo veci konať, lebo jeho sudcovia sú vylúčení. Nutná delegácia v zmysle tohto zákonného ustanovenia je teda viazaná na ustanovenie § 14 ods. 1 O. s. p., z ktorého vyplývajú skutočnosti zakladajúce dôvod, pre ktorý je suda vylúčený z prejednávania a rozhodovania vecí“); z uvedeného je zrejmé, že posúdenie návrhu navrhovateľa na vylúčenie sudcov Okresného súdu Rimavská Sobota z prejednávania a rozhodovania vecí a návrhu na prikázanie veci inému súdu toho istého stupňa z dôvodu vylúčenia jeho sudcov ako námietky zaujatosti podľa § 14 ods. 1 O. s. p. bolo zo strany okresného súdu správne; uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8Cdo/72/2013 zo dňa 26.08.2014 rieši odlišnú skutkovú a právnu situáciu; okresný súd podľa dôvodov rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 8Cdo/72/2013 uložil navrhovateľovi povinnosť zaplatiť súdny poplatok podľa položky 26 sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v sume 16,50 € za návrh na prikázanie veci inému súdu z dôvodov vhodnosti; toto rozhodnutie dovolacieho súdu nerieši ukladanie povinnosti podľa položky 17a sadzobníka súdnych poplatkov za vznesenú námietku zaujatosti.

Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6MCdo/2/2011 bolo vydané dňa 10.08.2011; uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II.ÚS/124/2011-13, v ktorom ústavný súd „odobril“ vyrubenie súdneho poplatku podľa položky 17a sadzobníka súdnych poplatkov vo vecne oslobodenom konaní od poplatku bolo vydané dňa 30.03.2011; najvyšší súd sa napriek tomu vo svojom uznesení sp. zn. 6MCdo/2/2011 s rozhodnutím ústavného súdu žiadnym spôsobom nevysporiadal; nález ústavného súdu sp. zn. PL. ÚS 109/2011 zo dňa 11.07.2012 sa týka len položky 13 písm. b) sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch, nie položky 17a tohto sadzobníka.

Zákon č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v § 1 ods. 1 ustanovuje, že súdne poplatky sa vyberajú za jednotlivé úkony alebo konanie súdov, ak sa vykonávajú na návrh a za úkony orgánov štátnej správy súdov a prokuratúry (poplatkový úkon) uvedené v sadzobníku súdnych poplatkov a poplatku za výpis z registra trestov, ktorý tvorí prílohu tohto zákona; osobu poplatníka určuje zákon č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v § 2 ods. 1; podľa písmena a) tohto ustanovenia poplatníkom je navrhovateľ

poplatkového úkonu, ak je podľa sadzobníka ustanovený poplatok z návrhu; vznesenie námietky zaujatosti je poplatkovým úkonom, za ktorý je v časti I. sadzobníka súdnych poplatkov označovaný ako „poplatky vyberané v občianskom súdnom konaní“ ustanovený súdny poplatok; námietka zaujatosti je sadzobníkom súdnych poplatkov označená za spoplatnený úkon, z ktorého vzniká povinnosť zaplatiť poplatok navrhovateľovi tohto úkonu; v prejednávanej veci je navrhovateľom poplatkového úkonu spoplatneného podľa položky 17a sadzobníka súdnych poplatkov navrhovateľ, ktorý v návrhu na začatie konania vzniesol námietku zaujatosti proti sudcom Okresného súdu Rimavská Sobota. O vylúčení sudcov rozhoduje podľa § 16 ods. 1 O. s. p. nadriadený súd okresného súdu na základe námietky zaujatosti vznesenej účastníkom alebo na základe oznámenia sudcu o skutočnostiach, pre ktoré je vylúčený. Krajský súd v Banskej Bystrici rozhodoval o námietke zaujatosti na návrh účastníka - navrhovateľa. Navrhovateľovi preto vznikla povinnosť zaplatiť podľa § 2 ods. 1 písm. a) v spojení s § 5 ods. 1 písm. g) zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch poplatok za námietku zaujatosti ustanovený v položke č. 17a sadzobníka súdnych poplatkov, aj keď bolo konanie o náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom podľa § 4 ods. 1 písm. k) zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v znení účinnom do 30.09.2012 od poplatku oslobodené. Výklad ustanovenia § 2 ods. 1 písm. a) a § 4 ods. 1 písm. k) zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v súvislosti s riešením otázky, či vzniká účastníkovi povinnosť v konaní vecne oslobodenom od poplatku zaplatiť poplatok podľa položky č. 17a sadzobníka súdnych poplatkov za námietku zaujatosti uskutočnený Krajským súdom v Žiline v uznesení č.k. 8Co/294/2010-65 zo dňa 31.08.2010, podľa ktorého sa vecné oslobodenie občianskeho súdneho konania od súdneho poplatku podľa § 4 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch nevzťahuje aj na súdny poplatok za vznesenie námietky zaujatosti podľa položky č. 17a sadzobníka súdnych poplatkov, ale iba na súdny poplatok za návrh, za odvolanie, dovolanie, návrh na obnovu konania, výkon rozhodnutia a exekúciu (§ 4 ods. 1 a 3 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch) a od povinnosti zaplatiť tento poplatok (podľa položky č. 17a sadzobníka súdnych poplatkov) možno oslobodiť účastníka iba postupom podľa § 138 O. s. p., nepovažoval Ústavný súd Slovenskej republiky v uznesení č. k. II.ÚS/124/2011-13 zo dňa 30.03.2011 za ústavne nekonformný alebo nezodpovedajúci dikcii aplikovaných zákonných ustanovení. Okresný súd v uznesení, ktorým uložil navrhovateľovi povinnosť zaplatiť súdny poplatok za podanie námietky zaujatosti, aplikoval správny právny predpis, správne ho aj vyložil. V uznesení bola správne označená položka sadzobníka súdnych poplatkov, podľa ktorej sa súdny poplatok vyrubil a súdny poplatok bol vyrubený aj v správnej sume 66,- €. Neobstojí ani poukaz navrhovateľa na citované rozhodnutia senátov správneho kolégia najvyššieho súdu, pretože v uvedených prípadoch najvyšší súd posudzoval prípady, kedy o námietkach zaujatosti rozhodol nadriadený súd v režime § 15 O. s. p.; v prejednávanej veci vyhodnotil nadriadený súd podanie navrhovateľa ako námietku zaujatosti podľa § 15a ods. 1 a 3 O. s. p. a takto o nej aj rozhodol. Odvolací súd navyše dodáva, že aj na poplatkové konanie platí primerane Občiansky súdny poriadok (§ 14 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb.), preto okresný súd relevantné tvrdenia navrhovateľa v návrhu na začatie konania o vylúčení sudcov v zmysle § 41 ods. 2 O. s. p. správne podľa obsahu vyhodnotil ako námietku zaujatosti, aj keď navrhovateľ tento svoj úkon formálne ako námietku zaujatosti neoznačil (zrejme práve v snahe vyhnúť sa poplatkovej povinnosti). Odvolanie navrhovateľa preto nebolo dôvodné a odvolací súd napadnuté uznesenie okresného súdu podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

Podľa § 109 ods. 1 písm. b) O. s. p., súd konanie preruší, ak rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť. Rovnako postupuje, ak tu pred rozhodnutím vo veci dospel k záveru, že všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka veci, je v rozpore s ústavou, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná; v tom prípade postúpi návrh ústavnému súdu na zaujatie stanoviska.

Navrhovateľ navrhol, aby odvolací súd prerušil konanie a predložil návrh na vyslovenie nesúlady položky 17a sadzobníka súdnych poplatkov s článkami 46 ods. 1 Ústavy SR a článkom 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Odvolací súd v danej právnej veci nepovažuje za nutné postupovať v zmysle ustanovenia § 109 ods. 1 písm. b) O. s. p. a to z dôvodu, že z dikcie tohto ustanovenia vyplýva, že súd takto postupuje, ak pred rozhodnutím vo veci dospel k záveru, že všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka veci, je v rozpore s ústavou, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná; v tom prípade postúpi návrh ústavnému súdu na zaujatie stanoviska. Odvolací súd žiadny takýto rozpor položky 17a sadzobníka súdnych poplatkov s článkom 46 ods. 1 Ústavy SR a článkom 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nezistil; odvolací súd poukazuje aj na závery obsiahnuté v uznesení

Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II.ÚS/124/2011 zo dňa 30.03.2011, preto sa domnieva, že túto otázku ústavný súd už zodpovedal. Odvolací súd poukazuje aj na záver súdnej praxe, že na prerušenie konania podľa citovaného ustanovenia § 109 ods. 1 písm. b) O.s.p. nemá účastník konania právny nárok (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Cdo/47/1996 zo dňa 22.07.1996 uverejnený v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov pod č. R 53/1999) a neprerúšením konania z tohto dôvodu nedochádza k odňatiu možnosti účastníka konania konať pred súdom (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/294/2008 zo dňa 06.05.2009) ani k porušeniu práva účastníka konania na spravodlivý proces (porovnaj uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV.ÚS/127/2005 zo dňa 04.05.2005). Poukaz na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL. ÚS 109/2011 zo dňa 11.07.2012 zo strany navrhovateľa v prejednávanej veci neobstojí, pretože v uvedenom konaní posudzoval ústavný súd súlad súdneho poplatku za námietky proti exekúcii z ústavou a k záveru o jeho protiústavnosti dospel v podstate z dôvodov, že (1) príslušné ustanovenie sadzobníka neustanovuje osobu poplatníka, keď na poplatníka nemožno aplikovať ustanovenie o vzniku poplatkovej povinnosti navrhovateľa poplatkového úkonu, pretože sadzobník v tomto prípade ustanovoval, že ide o súdny poplatok za konanie a (2) predmetný súdny poplatok za námietky proti exekúcii spoplatňoval (sankcionoval) jedinú relevantnú možnosť povinného vyjadriť sa k vymáhanému nároku; z hľadiska prejednávanej veci však (1) jednak poplatok za vznesenie námietky zaujatosti nie je ustanovený za konanie, preto na určenie poplatníka možno aplikovať ustanovenie § 2 ods. 1 písm. a) zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a navyše samotná položka 17a sadzobníka súdnych poplatkov výslovne ustanovuje, že ide o súdny poplatok za vznesenie námietky zaujatosti účastníkom konania (t. j. samotná položka určuje poplatníka) a (2) vznesenie námietky zaujatosti nie jedinou procesne relevantnou možnosťou účastníka konania vyjadriť sa k nestrannosti zákonného sudcu, pretože túto možnosť má účastník konania napríklad aj v podobe odvolacieho dôvodu spočívajúceho v tvrdení, že rozhodoval vylúčený sudca (§ 205 ods. 2 písm. a/ O. s. p. v spojení s § 221 ods. 1 písm. g/ O. s. p.), resp. v podobe dovolacieho dôvodu s obdobným obsahom (§ 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p. v spojení s § 237 ods. 1 písm. g/ O. s. p.). Je potrebné si uvedomiť, že uloženie poplatkovej povinnosti v občianskoprávných veciach nemožno samo osebe považovať za rozporné s právom na prístup k súdu v zmysle článku 46 ods. 1 Ústavy SR alebo článku 6 ods. 1 Dohovoru; skutočnosť, že realizácia tohto základného práva môže podliehať obmedzeniam, vyplýva už z jeho povahy; v tomto smere predstavujú súdne poplatky všeobecne akceptovateľný zásah. Na základe uvedeného odvolací súd návrh navrhovateľa na prerušenie konania podľa ustanovenia § 109 ods. 1 písm. b) O. s. p. ako nedôvodný zamietol. Rozhodnutie senátu krajského súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.